

Sentencja

Prawo Unii, w szczególności art. 13 ust. 2 lit. b) i art. 14c lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1606/98 z dnia 29 czerwca 1998 r., oraz załącznik VII do wspomnianego rozporządzenia, stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu przed sądem krajowym w zakresie, w jakim zezwala ono państwu członkowskiemu na uznanie w sposób niewzruszalny działalności zarządzania z innego państwa członkowskiego spółką podlegającą opodatkowaniu w tym pierwszym państwie za wykonywaną na swoim terytorium.

(¹) Dz.U. C 179 z 18.6.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — CIMADE, Groupe d'information et de soutien des immigrés (Gisti) przeciwko Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration

(Sprawa C-179/11) (¹)

(Wniosek o udzielenie azylu — Dyrektywa 2003/9/WE — Minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl — Rozporządzenie (WE) nr 343/2003 — Obowiązek zapewnienia minimalnych warunków przyjmowania w toku procedury przyjmowania lub ponownego przyjmowania osób ubiegających się o azyl przez państwo członkowskie odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu — Ustalenie państwa członkowskiego, na którym ciąży obowiązek poniesienia kosztów zapewnienia minimalnych warunków przyjmowania)

(2012/C 366/19)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: CIMADE, Groupe d'information et de soutien des immigrés (Gisti)

Strona pozwana: Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État (Francja) — Wykładnia dyrektywy Rady 2003/9/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiającej minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl (Dz.U. L 31, s. 18) i rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego

(Dz.U. L 50, s. 1) — Zakres obowiązku zapewnienia minimalnych warunków przyjmowania w toku procedury przyjmowania lub ponownego przyjmowania osób ubiegających się o azyl przez państwo członkowskie odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu — Ustalenie państwa członkowskiego, na którym ciąży obowiązek poniesienia kosztów zapewnienia minimalnych warunków przyjmowania w tym okresie

Sentencja

- 1) Wykładnia dyrektywy Rady 2003/9/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiającej minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl należy dokonywać w ten sposób, iż państwo członkowskie, w którym złożono wniosek o udzielenie azylu, jest zobowiązane zapewnić minimalne warunki przyjmowania osób ubiegających się o azyl ustanowione w dyrektywie 2003/9 również osobie ubiegającej się o azyl, w przypadku której państwo to postanowiło, na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego, wezwać inne państwo członkowskie do jej przejęcia lub ponownego przyjęcia jako państwo członkowskie odpowiedzialne za rozpatrywanie jej wniosku o udzielenie azylu.
- 2) Obowiązek zapewnienia przez państwo członkowskie, w którym złożono wniosek o udzielenie azylu, minimalnych warunków przyjmowania ustanowionych w dyrektywie 2003/9 osobie ubiegającej się o azyl, w przypadku której państwo to postanowiło, na podstawie rozporządzenia nr 343/2003, wezwać inne państwo członkowskie do jej przejęcia lub ponownego przyjęcia jako państwo członkowskie odpowiedzialne za rozpatrywanie jej wniosku o udzielenie azylu, ustaje w następstwie rzeczywistego przekazania osoby ubiegającej się o azyl przez wzywające państwo członkowskie, zaś koszty zapewnienia owych minimalnych warunków ponosi państwo członkowskie, na którym ciąży obowiązek ich zapewnienia.

(¹) Dz.U. C 186 z 25.6.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 4 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad — Bułgaria) — Christo Bjankow przeciwko Gławen sekretar na Ministerstvo na wytresznite raboti

(Sprawa C-249/11) (¹)

(Prawo obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich — Dyrektywa 2004/38/WE — Artykuł 27 — Administracyjny zakaz opuszczania kraju z powodu niespłacenia długu zaciągniętego wobec osoby prawnej prawa prywatnego — Zasada pewności prawa w odniesieniu do aktów administracyjnych, które stały się ostateczne — Zasady równoważności i skuteczności)

(2012/C 366/20)

Język postępowania: bułgarski.

Sąd krajowy

Administratiwen syd Sofija-grad